

місцеві бояри Наум Гарабурда і його син Федір, які приходилися родичами Г.

Джс: Гарабурда М. Донесение посланника, отправляемого чинами Великого княжества Литовского в Москву в 1573 г. // Вестник Европы.- 1815.- Ч. 83.- № 19; Skarbiec historii Polski.- Paryż, 1840.- S. 63-67 (relacja poselstwa Michała Haraburdy do w. ks. Iwana Groźnego 1572-3); Zbiór pamiętników do dziejów polskich.- Warszawa, 1858.- T. 3.- S. 58-65 (Poselstwo moskiewskie przez Haraburdę sprawowane dnia 29.XII w r. 1572)

Лит: Голенченко Г. Идейные и культурные связи

Герасим Смотрицький (див. - Смотрицький Герасим)

Горович Ісайя (близько 1555-1630)

народ. в м. Прага, Чехія. Відомий в Європі і на Близькому Сході знавець та дослідник Талмуда і кабалістики, один із керівників громадського життя єврейства наприк. XVI - на поч. XVII ст., равин багатьох єврейських общин у країнах Східної і Центральної Європи (Познань, Краків, Франкфурт-на-Майні біля 1606, Прага - 1614) в т. ч. на Волині. З 1621 до смерті проживав у Палестині. Г. - сучасник Острозької слов'яно-греко-латинської академії, у період її розквіту тривалий час обіймав равинські посади у волинських володіннях князів Острозьких у Дубно (1600) та в Острозі (1603), стояв на чолі вищої талмудичної школи (*Єшиботу*) при *Острозькій синагозі*. Є автором надрукованих (в т. ч. посмертно) п'яти

Гоффман Якуб (Hoffman Jakub) (1896-1964)

польський освітній діяч, краєзнавець, організатор досліджень у галузях історії, етнології й історичної бібліографії Великої Волині, терену Волинського воєводства в 1921-1939, що включало сучасні Рівненську і Волинську області (крім північних поліських районів) і північ Тернопільської області (Кременеччину), зокрема, місто Острог і Острожчину. Г. був засновником і головним редактором неперіодичного (продовжуючого) видання "Rocznik Wołyński" ("Волинський щорічник" - РВ), який виходив у м. Рівне в 1930-1939. Вийшло 8 томів.

восточно-славянских народов в XVI - середине XVII в.- Минск, 1989.- С. 32, 73; Ковальський М. П. Джерела про початковий етап друкарства на Україні (Діяльність першодрукаря Івана Федорова в 70-х на початку 80-х років XVI ст.) - Дніпропетровськ, 1972.- С. 32-33; Немировский Е. Иван Федоров в Белорусии.- М., 1979; Haraburda (Michał) // Encyklopedya powszechna S. Orgelbranda.- Warszawa, 1883.- T. 5.- S. 146; Lepszy K. Haraburda Michał // Polski Słownik Biograficzny.- Wrocław; Warszawa; Kraków, 1960-61.- T. IX.- S. 270; Wolff J. Senatorowie i dygnitarze Wielkiego księstwa Litewskiego. 1386-1795.- Kraków, 1885.- S. 110, 266, 269, 270.

праць, а також двох досліджень, що залишилися в рукописах. Авторитет і славу в єврейському світі принесли Г. спроба короткого викладу основ іудаїстської релігії (Schene Luchoth ha-Berith.- Амстердам, 1621) та молитовник (Schaarc ha-Schammajim.- Амстердам, 1717). Перша з названих праць, відома під аббревіатурною назвою "Schelach" (завдяки їй і автор увійшов в історію равинської літератури під іменем "Святий Шело"), витримала щонайменше десять перевидань. Складається вона з 4-х розділів, які містять виклад: релігійної етики; законів, що стосуються свят, обрядів, їх морального і містичного значення; талмудичного законодавства. Г. - батько равина у Фюрті, Франкфурті-на-Майні, Відні Саббатая (Молодшого) Горовіца (1590-і рр. - 1660) - уродженця Волині (ймовірно, Острога), видавця батьківських праць, автора передмов і доповнень до них. Помер в м. Ссфед, Палестина.

Лит.: Горович Ісайя // Еврейская энциклопедия: Свод знаний о еврействе и его культуре в прошлом и настоящем.- СПб, (б.г.).- Т. 6.- С. 705-707.

Профіль цього видання - науковий з галузями: краєзнавство, географія, історія, етнологія (стенографія) і бібліографія Волині в її історичних межах. Народ. Г. 19 берез. 1896 у м. Коломия (тепер - Івано-Франків. обл.) в сім'ї вчителя. Схильність до вчительської праці Г. успадкував від батька з юних років, наполегливо прямував до освіти, а у 20-30-х рр. працював у різних школах вчителем та займався поза-шкільною освітою і діяльністю. За браком коштів не міг регулярно навчатись і займався самоосвітою. Під час Першої світової війни в 1918 склав екзамен за 7-й клас гімназії, а вже після демобілізації у 1925-1926 навчався у Кракові на вищих учительських курсах і одержав